

Çocuğunuzu kendinize düşman etmek istemiyorsanız, bir başarısızlığından sonra “Ben sana demedim mi?” demeyin. Önce onu dinleyin, neyi, neden yaptığımı öğrenin. Çocuğunuza kavga etmeden ve bağırmadan haksızlıklara karşı çıkmanın mümkün olduğunu gösterin. Çocuğa kendi düşünce ve isteklerini ifade etme şansı tanımak, onun birey ve güçlü olma arzusunun yerine gelmesinde büyük katkı sağlar.

**Eğer, bir çocuk sürekli eleştirilmişse;
Kınamayı ve ayıplamayı öğrenir.**

**Eğer, bir çocuk kin ortamında
büyümüşse; Kavga etmeyi öğrenir.**

**Eğer, bir çocuk alay edilip
aşağılanmışsa; Sıkılıp, utanmayı
öğrenir.**

Son olarak; çocuğunuzla birlikte olun ve onunla vakit geçirin. Dünyaya onun gözünden bakmaya çalışın. Göreceksiniz daha çok gülecek, daha içinizden geldiği gibi davranacak, daha meraklı, daha önyargısız, daha kararlı olacaksınız.

**Eğer, bir çocuk güven ortamı içinde
yetişmişse; İnançlı olmayı öğrenir.**

**Eğer, bir çocuk kabul ve onay
görmüşse; Kendini sevmeyi öğrenir.**

**Eğer, bir çocuk aile içinde dostluk ve
arkadaşlık görmüşse; Bu dünyada
mutlu olmayı öğrenir.**



ÇOCUĞUMA...

Bu sabah, yüzünü gördüğümde gülümseyeceğim. Bu sabah, ne giymek istediğimin seçimini sana bırakacağım ve gülümseyerek ne kadar yakıştığını söyleyeceğim. Bu sabah, çamaşırları yıkamaktan vazgeçip seninle parkta oynamaya gideceğim. Bu sabah bulaşıkları lavaboda bırakıp nasıl resim yaptığını izleyeceğim. Öğleden sonra televizyonun fişini çekip bilgisayarı kapatacağım ve bahçede oturup seninle oyun oynayacağım Bu öğleden sonra dondurma için çığlıklar attığında sana hiç kızmayacağım ve bir tane alacağım. Bu öğleden sonra kurabiye pişirirken bana yardım etmene izin vereceğim ve tepende dikilip düzeltmeye çalışmayacağım. Bu gece yanına uzanıp en sevdiğim TV programlarını bir kenara bırakacağım. Bu gece seni kollarımda tutacağım ve nasıl doğduğunu seni ne kadar çok sevdiğimi anlatacağım. Bu gece sen dua ederken parmaklarımı saçlarında dolaştırıp bana en büyük armağanı verdiği için Allah'a şükredeceğim.

**Seni çok seven
Annen ve Baban**



MUTLU ÇOCUK, MUTLU AİLE...

**Hazırlayan:
Recep SEMİZ
Okul Psikolojik Danışman**

Hepimiz saygı ve sevginin ne olduğunu biliyoruz. Sevginin büyükten küçüğe, saygının küçükten büyüğe yöneleceğini düşünsek de bu doğru değildir. Aslında büyüğün küçüğe göstereceği saygı, küçüğe saygılı olmayı öğretir. Çocuğa saygı demek, onun bağımsız bir varlık olduğunu kabullenmek demektir. Çocuğunuz bağımsız bir birey olacaktır. Onu, sizin kişiliğinizin değerlendirileceği bir karne gibi görmekten vazgeçin. Çocuklarınızın yanlışlarını değil, doğrularını yakalayın. Doğru yaptığı şeyleri vurgulayın. Çocuğunuza küçük başarıları karşısında olumlu sıfatlarla yaklaşsanız ona en büyük hazine olan, kendine güven duygusunu kazandırabilirsiniz.



Çocuğunuzun hatasını asla başkalarının yanında konuşmayın. Çocuğunuz asla başkalarının yanında eleştirmeyin. Sık eleştirilen çocuklar içe kapanık ve güvensiz olurlar.

Çocuk anne-babanın görülen birçok özelliğini aldığı gibi, gözle görülmeyen özelliklerini de alır. Kavgacılık ve hırçnılık, sevimsiz ve daima öğrenilmiş özelliklerdir. Çocuğunuzda bu davranışları görürseniz, aile içindeki ilişki ve örnekleri gözden geçirin.

"ANNE-BABALIK BİR SANATTIR."

- ◆ Bilgi beceri gerekir.
- ◆ Sevgi gerekir.
- ◆ Emek, fedakârlık ve sabır gerekir.
- ◆ Unutmayınız ki temelinde sevgi olan hiçbir eğitim başarısız olmaz.

Kibarlık, fedakârlık ve dürüstlük ancak yaşanarak öğrenilir. Çocuğunuza karşı yaptığınız bir davranışınız sizi üzüyorsa ondan özür dilemekten çekinmeyin. Fazla sevgi çocuğa zarar vermez. Aslında zararlı olan yanlış sevgidir.(aşırı sıkma, aşırı bağımlı olma)

Hoşgörü, karşımızdakini istediğimiz gibi olmaya zorlamak değil kendi istediği gibi olmasına imkân vermektir. Hoşgörü ile büyüyen çocuklar, sabırlı ve hoşgörülü olmayı öğrenirler. Kendilerini oldukları gibi kabul ederler.

Çocuğunuzun olmasını istediğiniz gibi değil, olduğu gibi kabul edin. Böylece olabileceklerinin en iyisi olmalarına imkân verirsiniz. Çocuğunuzun değişiremezsiniz. Onu ancak değişim için cesaretlendirirsiniz.

Kardeşlerin yüzleri benziyor diye kişiliklerinin de benzemesi gerekmez. Kardeşleri birbirine düşman etmenin en kestirme yolu, onları birbirine örnek gösterip, olumsuz yargıda bulunmaktır. Aile içindeki huzur için kıyaslama yapmayın.



Eşinizle ortak karar alıp, tutarlı davranın. Anne babaların tutarlı olmayışı; ne yapacağını bilemeyen, davranışlarından emin olmayan kendini endişeli ve güçsüz hisseden bir çocuk yetiştirmelerine neden olur.